

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Wintra (soudce zpravodaje), soudců Jaromíra Jirsy a Pavla Šámala o ústavní stížnosti
bytem zastoupeného JUDr. Adamem Kopeckým, LL.M.,
advokátem sídlem Zborovská 1023/21, Praha 5, proti usnesení Nejvyššího soudu č. j.
22 Cdo 1946/2023-452 ze dne 26. 7. 2023 a rozsudku Krajského soudu v Praze č. j.
28 Co 235/2020-428 ze dne 23. 2. 2023, za účasti **Nejvyššího soudu a Krajského soudu
v Praze** jako účastníků řízení a jako vedlejší účastnice řízení, **takto:**

Věc sp. zn. I. ÚS 2450/23 se postupuje k projednání a rozhodnutí plénu.

O d ů v o d n ě n í

1. Stěžovatel v roce 1990 prodal svůj rodinný dům a za utržené prostředky se svou tehdejší manželkou (vedlejší účastnicí) koupili společný dům. S manželkou se v roce 2017 rozvedli. Hodnota společné nemovitosti se za tu dobu zásadně zvýšila, ze 171 816 Kč na 9 800 000 Kč.
2. Obecné soudy při vypořádání jejich společného jmění použily § 742 odst. 1 občanského zákoníku. Neprovedly však zákonnou valorizaci vnosu manžela v souvislosti s pořízením společného domu (ve výši 171 816 Kč) z výhradního do společného majetku podle § 742 odst. 2 občanského zákoníku. Odkázaly totiž na dřívější rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1172/2022 ze dne 29. 7. 2022 (R 64/2023), který v jiném řízení dovodil, že uvedené ustanovení lze použít jedině tehdy, když se na valorizaci manželé předem dohodli. V tomto řízení bylo přitom zjištěno, že stěžovatel a vedlejší účastnice se na ničem takovém nedohodli.
3. Stěžovatel proti uvedeným závěrům v ústavní stížnosti namítá, že civilní soudy porušily jeho právo na spravedlivý proces a právo vlastnit majetek a zasáhly do zákonodárné pravomoci Parlamentu, když rozhodovaly ve zjevném rozporu s § 742 odst. 2 občanského zákoníku.

4. Podle čl. 1 odst. 1 písm. i) rozhodnutí pléna Ústavního soudu ze dne 25. 3. 2014 č. j. Org. 24/14, o atrahování působnosti, si plénum podle § 11 odst. 2 písm. k) zákona o Ústavním soudu vyhrazuje rozhodování o jiné věci, navrhne-li to jednomyslně senát příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

5. V projednávané věci jsou podle I. senátu dány důvody, pro které by věc měla být postoupena k projednání a rozhodnutí plénu. Otázka, zda civilní soudy mohou § 742 odst. 2 občanského zákoníku interpretovat uvedeným zužujícím způsobem, je zásadního právního významu a její řešení má dopad na neurčitý počet budoucích řízení před obecnými soudy.

6. Postoupení věci plénu odůvodňuje také skutečnost, že příslušná právní otázka byla řešena Nejvyšším soudem v rozsudku sp. zn. 22 Cdo 1172/2022 ze dne 29. 7. 2022, který byl publikován ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 64/2023. Rovněž proto považoval I. senát za vhodné, aby se k této otázce vyjádřilo plénum Ústavního soudu (shodně viz nález sp. zn. Pl. ÚS 14/24 ze dne 28. 5. 2024, bod 2).

7. I. senát, příslušný k projednání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. I. ÚS 2450/23, proto jednomyslně rozhodl o postoupení věci k projednání a rozhodnutí plénu.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 24. července 2024

Jan Wintř, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kubacká